

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 57. Principum atque Illustrium obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

pus Wratislaviensis, Comes de Sin-
zendorff supremus Cancellarius & Pa-
ter Tennemannus, qui Cæsari a con-
fessionibus erat, in prætensa Sectario-
rum gravamina inquirere juberentur,
nondum tamen quiescentibus Proto-
stantibus, uti mox referemus.

Sæc. XVIII.
A.C. 1731.

§. LVII.

Principum atque illustrium obitus.

Fuit hic annus plurimorum Princi-
pum morte sat celebris; decepit
enim die vigesima Januarii Antonius
Parmensis Dux, postremus Farnesianæ
Domus masculus hæres, annos natus
quinquaginta & unum; jam supra de-
scripsimus motus inde exortos. Die
autem vigesima prima Aprilis oblit se-
ptuagenario major Hamburgi Ernestus
Augustus Holsato - Sonderburgenis
Dux, & Merseburgi Mauritius Guiliel-
mus anno ætatis quadragesimo sexto,
cui sine prole mascula decedenti Hen-
ricus Dux septuagenarius successit. Pa-
riter sine reicta prole vivis valedixit
die vigesima tertia Julii Augustus Wil-
helmus Guelpherbytanus Dux, post-
quam sexagesimum nonum ætatis an-
num expleverat. Successorem habuit
ejus Fratrem Ludovicum Rudolphum,
qui Elisabethæ Christinæ Carolo VI.

Impe-

Sæc. XVIII. Imperatori nuptæ Pater erat. Die
A. C. 1731. cima septima Septembris naturæ de-
tum solvit sexagesimo primo anno Gustavus Samuel, postremus
Kluburgensis Domus Comes Palatinus Bipontinus Dux, jam pridem ad filia
Catholicam conversus, cuius obitum circa Successionis jus inter Domum
Electoralem & Birkenfeldensem Ducem ingens enata est controversia.
Elector enim Palatinus utpote familia Caput Neoburgensem lineam esse vice
niorem, ac jus primogeniturae Constitutione Rupertia jam Anno 1395. con-
firmatum afferebat, verum Birkenfeldensis Domus declarabat, a Wolfgango Duce Abavo omnes tunc viventes
Comites Palatinos descendisse, his vero condidisse testamentum, quo ab
eodem cautum esset, ut in iis Provinciis, quæ ad Electoratum non specta-
rent, fieret successio juxta jus comune, vi cuius proximum Agnatum
succedere, indubitatum esset. Ex his Birkenfeldenses in sui juris fundamen-
tum inferebant, tam Carolum Philippum Electorem, quam Christianum III. Birk-
enfeldensis lineæ Ducem a Wolfgangana communi stipite, æquali gradu, sol-
licit quarto distare, igitur Electorum non posse totum Ducatum prætendere:
Asserebant insuper Birkenfeldenses Wol-

Wolfgangum Abavum statuisse, ut ju- Sæc. XVIII.
niores duæ lineæ, scilicet Bipontina A.C. 1731.
& Birckenseldiana sibi mutuo succede-
rent, substitutione reciproca inter eas in-
troducta: de cetero autem Ruperti Con-
stitutionem meram fuisse ideam, seu con-
ceptum quidem propositum, nunquam
autem in usum fuisse deductum. Agi-
tabatur hæc controversia magno utrin-
que ardore; interim vero Carolus VI.
Imperator statuit, ut Ducatus Land-
gravio Darmstadiensi, & Abbati Ful-
densi in sequestrum daretur. Rex au-
tem Franciæ, cum quasdam Ducatus
Præfecturas Alsatiæ obnoxias censeret,
adversus sequestrum reclamavit, & in
Alsatiæ Senatu jus suum demonstravit.
Unde Europæ Principes velut in partes
ire videbantur, præcipue vero Prote-
stantes toto studio suffragabant Bir-
ckenseldensi tum suæ sectæ addicto. E
contrario Catholici successionem in Duca-
tum plenis votis Electori augurabantur.
Pars utraque in prolixis jurium defensio-
nibus calamos suos exercuit: tandem
vero lis transactione anno sequenti
dirempta est.

Porro improlis quoque Fridericus
Ludovicus Wirtenbergicus Dux Stutt-
gardiæ die vigesima tertia Novembris
non nisi triginta tres annos natus mun-
do excepsit. Eandem æternitatis viam
Schrot-

Sæc. XVIII. A. C. 1731.

Schrottenhofii ingressus est hoc anno Albertus Ernestus Princeps Oettingen-mus, postremus linea^e Acatholice fuculus. Supererant quidem tres linea Catholicæ, Spihlbergensis, Waller-nia & Balderana: cuilibet suum en-succedendi jus ac fundamentum, & quidem Franciscus Albertus Spihle-gensis contendebat, se esse ex prima linea Comitum, & quidem totius fa-miliæ Seniorem, Antonius Carolus Wallersteinius se a defuncto Principe non modo hæredem esse institutum, sed etiam possessionem jamjam cepit. Crato denique Antonius ex Balderana linea juris sui fundamentum posuit in eo, quod initio testamentum accepto-rit, quia in eo Wallersteinianæ linea erat substitutus, deinde vero, cum te-stamentum tanquam invalidum a Spihl-bergensi impugnaretur, ipse statuisset, ut hæreditas in tres æquales partes di-videretur, eoquod omnes tres linea æquali gradu a defuncto Principe dif-ferent. Mota desuper lite Cæsareo-Al-licum judicium Wallersteinio interim possessionem asseruit, Spihlbergensi vero injunxit, ut potestatem testandi de-bebis immobilibus, Oettinganis non com-petere, magis solide probaret. Prex hos die vigesima prima Junii Fridrich-sfeldiae ex apoplexia obiit ferme sexage-

gario

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

narius Carolus Albertus Marchio Bran- deburgicus. Sequentis vero Mensis die octava Bercizomæ decessit Amalia Ludovica Emanuelis Felicis Lusitani Principis Filia: Paulopost Philippus Dux Whartonus Barcinone mortalitatem exuit. Hic Angliæ, ut vocant, Prætendenti immota fide adhaesit, ea propter bonis omnibus suis ærario addictis in exilium detrusus, reliquos vitæ suæ dies potissimum in Hispania transfigere compulsus est. Die autem prima Februarii vivis eruptus est Antonius Grimaldi Princeps de Moraco, & Valentenensis Dux expleto ætatis anno septuagesimo primo, cui successit Margaretha Camilla Ludovici de Gand, Isenghienensis Principis uxor, quæ tam pariter nonnisi triginta quatuor annos nata die vigesima nona Decembris e mundi theatro in tumulum descendit.

Inter Ecclesiasticos Principes deplo- ratur obitus Ferdinandi Comitis de Kühnburg, Pragensis Archiepiscopi, qui primum Cæsaris Camerarius, dein Laubacensis Episcopus, Legatus ad Aulam Lusitanam, denique Anno 1710. Archiepiscopus Pragensis eligebatur, cui utpote viro de profanis juxta ac sacris negotiis optimo suprema debetur gloria feliciter ~~confectæ~~ caussæ de Ca- noni-

Sæc. XVIII. nonizatione S. Joannis Nepomoceni
A. C. 1731. Successorem habuit Ferdinandus Do-
nielem Josephum de Mayern Catho-
ralis antea Præpositum & Vicarium
Generalem, atque Episcopum Tri-
riadienum, qui tamen & ipse am-
post anno defunctus est.

§. LVIII.

Clementis XII. Constitutiones.

Inter varias Constitutiones, quas Ce-
mens Papa hoc anno ediderat, non
nullas huc adducere, haud abs re erit.
Die igitur secunda Januarii Constitu-
tionem promulgavit, in qua retulit
quod Leo X. Metropolitanæ Ecclesie
Florentinæ, illiusque Capituli Catho-
dralis decori ac splendori prospexitus
Archidiaconum & Canonicos sui &
Apostolicæ Sedis Notarios crearit, &
que privilegia Romanis Notariis com-
munia elargitus sit; cum autem haec
gratia a Successoribus confirmata pa-
fuerit, eam vero præfatæ Ecclesiae Ca-
nonici Apostolico robore muniri, exi-
peterent, hinc Clemens Pontificio di-
plomate haec privilegia confirmavit.
Die autem sequenti decrevit, ut or-
natum S. Andreæ Corsini ex Ordine Co-
militarum Fesulanii Episcopi ad ritum
duplicem pro universa Ecclesia eleveret.